

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213206419
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščáková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213206419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščákovou v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, IČO: 00001350, zast. Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, Mikulášska 29, 811 01 Bratislava 1, proti žalovanému Q.Č. L., W.. X.X.XXXX, M.. F. E. XX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom JUDr. W. T., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Svidník, o zaplatenie 31.361,98 Kč s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 20.133,49 Kč s úrokom vo výške 5.413,86 Kč a úrokom z omeškania vo výške 3.834,63 Kč a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 20.133,49 Kč od 18.7.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 12.8.2013 doručenu súdu dňa 16.8.2013 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 22.113,49 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 5.413,86 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 3.834,63 Kč, úrok 10,90 % ročné zo sumy 19.803,49 Kč od 18.7.2013 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania zo sumy 18.7.2013 Kč od 18.7.2013 do zaplatenia vo výši 8,05 % p.a. a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že dňa 10.10.2006 uzavrel so žalovanými Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXR, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 100.000,-Kč. Na základe žiadosti žalovaný vyčerpal poskytnutý úver dňa 10.10.2006 bankovým prevodom sumy 100.000,- Kč z Úverového účtu na bežný účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX, vedený na mene žalovaného. Za poskytnutý úver žalobca účtoval žalovaným poplatok 1.000,- Kč. Zmluvou o úvere sa žalovaný zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 60 anuitných splátkach vo výške 2.174,- Kč, splatných vždy k 15. dni v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.11.2006 a posledná splátka bola splatná dne 15.10.2011. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 10,9% ročne s tým, že tento úrok bude hradený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý i začatý mesiac správy úveru žalobca žalovanému účtoval poplatok 60 Kč, ktorý bol splatný vždy k 15. dni v mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení Zmluvy o úvere. Žalovaný povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o úvere riadne neplnil, nehradil pravidelné mesačné anuitné splátky a účtované poplatky. Opakovane bol na to žalovaný upozorňovaný za čo mu účtoval poplatky podľa Sadzobníka. Podľa čl. 9 OP mu oznámil splatnosť celého dlhu ku dňu uvedenom v oznámení, keďže je v omeškani so zaplatením, a to listom zo dňa 15.4.2011. Splatnosť nastala dňa 15.4.2011. Zároveň bol žalovaný vyzvaný k úhrade dlhu. Tento neuhradil. Ku dňu splatnosti bol dlh v sume 22.754,06 Kč. K 17.7.2013 je dlh 31.361,98 Kč pozostávajúci z istiny 19.803,49 Kč, úrokov 5.413,86 Kč, úroku z omeškania k 17.7.2013 vo výške

3.834,63 Kč a poplatkov v sume 2.310,- Kč. Pohľadávka bez príslušenstva činila sumu 22.113,49 Kč. Tieto sumy vyplývajú z predloženého výpisu z účtu.

Keďže sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, bol mu v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník pre konanie. Opatrovník ani žalovaný sa k veci nevyjadřili.

Na pojednávanie nariadené na deň 20.11.2015 sa dostavil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neúčast' žalobcu, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa opatrovník žalovaného, u ktorého je predvolanie na pojednávanie doručené, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Preto súd v súlade s ustanovením § 101 odsek 2 O.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa vyjadreniam právneho zástupcu žalobcu a v spise pripojených listinných dôkazov tak, ako boli oboznámené na pojednávaní (viď zápisnica o pojednávaní - návrhom s prílohami čl. 1 - 39, vyjadrením žalobcu zo dňa 30.10.2015 s prílohami na čl. 112-138) a zistil tento skutkový stav veci :

Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 31.361,98 Kč, spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania titulom porušenia povinností žalovaných zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (uzavretej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Českej republiky).

Žalobca má sídlo v Českej republike a žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky. Ide o konanie s cudzím prvkom, preto bolo potrebné vyriešiť otázku právomoci a príslušnosti súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie žalobou uplatneného nároku žalobcu.

Podľa ustanovenia článku 1 odsek 1 nariadenia Rady (ES) číslo 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len nariadenie Rady) toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.

Podľa ustanovenia článku 2 odsek 1 nariadenia Rady ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, preto v súlade s vyššie citovaným ustanovením článku 2 nariadenia Rady je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci.

Podľa článku 1 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky otvorenému na podpis v Ríme 19.6.1980 (ďalej len „Dohovor“, uplatňuje sa od 1.8.2006) ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

Podľa ustanovenia článku 3 odsek 1 Rímskeho dohovoru, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná, alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa článku 4 ods. 1 Dohovoru v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, zmluva sa spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak je však časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Účastníci si výslovne nedohodli, že sa ich právny vzťah spravuje českým právnym poriadkom, avšak z ustanovení zmluvy vyplýva, že zmluva je uzavretá podľa Obchodníka zákoníku (platného v Českej republike, je napísaná v českom jazyku), teda má aj najužšiu väzbu s českým právnym poriadkom.

Na základe uvedeného preto súd pri posudzovaní záväzkového právneho vzťahu medzi účastníkmi konania vychádzal z českého právneho poriadku.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe tak, ako bola súdu doručená spolu s prílohami a to na tom skutkovom základe, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 100.000 Kč v súlade s podmienkami uvedenými v zmluve o úvere a bližšie špecifikované v žalobe. Žalovaný podmienky prestal plniť, dostal sa do omeškania s jednotlivými splátkami, na čo ho žalobca viackrát písomne upozornil a vyzval ho na zaplatenie príslušných peňažných súm. Žalovaný si aj napriek tomu, svoje povinnosti nesplnil. Preto žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru. Pred podaním žaloby konkrétne ku dňu 17.7.2013 žalobca vyčíslil celú dlžnú sumu. Na podklade toho žalobca navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu právo na náhradu trov konania. Má za to, že svoj nárok preukázal čo do dôvodu a aj do výšky. Suma poplatkov 2.310 Kč je započítaná do sumy istiny, čo vyplýva z petítu pod bodom a/ s odkazom na bod 3 žaloby, kde istina predstavuje sumu 19.803,49 Kč.

Podaním zo dňa 30.10.2015 žalobca doplnil špecifikácia uplatneného nároku. Uviedol, že žalovaný je spotrebiteľom, preto si uplatňuje úroky z omeškania podľa občianskeho práva platného v ČR. Žalovaný neplatil splátky včas aj napriek upozorneniu, v dôsledku čoho bola vyhlásená splatnosť celého úveru. Posledná splátka bola žalovaným uhradená dňa 15.1.2011. Výška úrokov za obdobie od 15.2.2011 do 17.7.2013 z dlžnej sumy istiny vo výške 10,90 % p.a. je vyčíslený sumou 5.413,46 Kč. Výška úrokov z omeškania je od 16.2.2011 do 17.7.2013 vo výške 3.834,63 Kč. Žalovanému boli zaslané 4 upomienky a výzvy, ktoré boli spoplatnené sumami 300,- Kč, 500,- Kč, 500,- Kč, 500,- Kč. Zároveň mu bol vyčíslený poplatok za správu úveru za 3 mesiace v sume 180,-Kč a poistenie za 3 mesiace v sume 330,- Kč. Spolu poplatky 2.310,- Kč. Uvedené vyplýva z predložených výpisov z účtu žalovaného.

V predmete činnosti žalobcu je okrem iného aj poskytovanie úverov.

Dňa 10.10.2006 uzavrel so žalovanými Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXR, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 100.000,-Kč. Žalovaný mohol čerpať poskytnutý úver dňa 10.10.2006. Prostriedky boli prevedené na účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX, vedený na meno žalovaného. Bol dohodnutý úrok 10,90 % p.a. RPNM činila 15,71 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru 1.000,- Kč. Zmluvou o úvere sa žalovaný zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 60 anuitných splátkach vo výške 2.174,- Kč, splatných vždy k 15. dni v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.11.2006 a posledná splátka bola splatná dne 15.11.2011. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 10,90% ročne s tým, že tento úrok bude hradený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý i začatý mesiac správy úveru žalobca žalovaným účtoval poplatok 60 Kč, ktorý bol splatný vždy k 15. dni v mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení Zmluvy o úvere. Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške 15 % p.a. v prípade nezaplatenia splátok včas. Súčasťou zmluvy sú VOP, ktoré je klient povinný dodržiavať a bol s nimi oboznámený a podpisom zmluvy s nimi súhlasí. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva napísaná v českom jazyku, podpísaná oboma účastníkmi v Prahe. Súčasťou zmluvy je poistenie úveru pre prípad smrti alebo invalidity a pracovnej neschopnosti. Zmluva obsahuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Zároveň bolo dojednané poistenie úveru na základe prihlášky zo dňa 10.10.2006, dohodnuté vo výške 110,-Kč mesačne počas trvania zmluvného vzťahu (od poskytnutia úveru do zaplatenia poslednej splátky).

Podľa čl. 9 OP je veriteľ oprávnený vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky ku dňu uvedenému v oznámení o zosplatnení, v prípade porušenia zmluvných podmienok, oi aj pre prípad omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky. Úročené nesplateného úveru, poplatky podľa sadzobníka a úroky z omeškania vyplývajú z čl. 4 OP

Žalovaný vyčerpal poskytnutý úver dňa 10.10.2006 (čl. 14).

Žalobcom tvrdená výška kapitalizovaných úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, poplatku na poistenie úveru a výška istiny vyplýva z predloženého výpisu z účtu na meno žalovaného (čl. 24- 31 a čl. 116-134).

Výška poplatkov vyplýva z predloženého Sadzobníka (čl. 16 -19 a čl. 135-138) : Upomienka k úhrade dlhu 300,- Kč, výzva na zaplatenie 500,- Kč (od 1.5.2010), vo výške 150,- Kč za upomienku a 400,- Kč za prvú a ďalšiu výzvu (od 1.4.2009).

Podaním zo dňa 17.4.2011 žalobca oznámil žalovanému zosplatenie dlhu z dôvodu omeškania so zaplatením dlhu zo zmluvy o úvere. Splatnosť celého dlhu nastala dňom 15.4.2011. Zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 22.754,06 Kč s prísl. a poplatkami podľa Sadzobníka do 28.4.2011. Zároveň žiadal vyrovnanie debetného zostatku na účte vo výške 492,75 Kč do 28.4.2011. List bol žalovanému zasielaný dňa 18.4.2011 na adresu uvedenú v zmluve s tým, že zásielka sa vrátila späť žalobcovi s poznámkou odsťahoval sa. Preto má súd zato, že uvedené podanie sa dostalo do možnej dispozície žalovaného, keďže novú adresu veriteľovi neoznámil.

Podaním zo dňa 17.3.2011, 16.2.2011, 18.1.2011 31.1.2011 žalobca vyzýval upomienkami a výzvami žalovaného na úhradu dlžnej sumy z úveru, ktorá je splatná. Zásilky sa vrátili žalobcovi s poznámkami - odsťahoval sa a adresát neznámy.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. (Obchodného zákonníka platného v Českej republike, zmluva uzavretá v Českej republike, ďalej len „Obchodného zákonníka“,), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, Ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úroku z omeškania, je dlžník povinný zaplatiť úroky z omeškania z nesplatenej čiastky určené v zmluve, inak podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 1 odsek 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy ako aj niektoré iné vzťahy s podnikaním súvisiace a zahŕňa príslušné predpisy Európskych spoločenstiev.

Podľa ustanovenia § 1 odsek 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa riadia ustanoveniami tohto zákona. Ak nemožno niektoré otázky riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť asi podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o nájmu podniku (§ 488b), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Zmluva o úvere uzatvorená dňa 10.10.2006, musela byť uzatvorená v súlade so zákonom č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach zjednávanía spotrebiteľského úveru.

Na základe ust. § 24 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere bol zákon č. 321/2001 Sb. zrušený.

Na základe ust. § 23 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere sa právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona spravujú doterajšími predpismi.

Podľa ustanovenia § 51a OZ (platného v ČR v čase vzniku zmluvného vzťahu) táto hlava spracúva príslušné predpisy Európskych spoločenstiev a upravuje ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách a niektoré povinnosti pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpne zmluvy, zmluvy o dielo, poprípade iné zmluvy pokiaľ sú zmluvnými stranami na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

Podľa ustanovenia § 55 ods. 1 OZ zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 55 ods. 2 OZ dojednania v spotrebiteľských zmluvách podľa § 56 sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 55 ods. 3 OZ v pochybnostiach o význame spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať dojednania, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrej viery znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníku ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 1 nar. vl. ČR č. 142/1994 Sb. Výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o sedem percentných bodov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXR zo dňa 10.10.2006, na základe

ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 100.000,-Kč. Žalovaný mohol čerpať poskytnutý úver dňa 10.10.2006. Prostriedky boli prevedené na účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX, vedený na meno žalovaného. Bol dohodnutý úrok 10,90 % p.a. RPNM činila 15,71 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru 1.000,- Kč. Zmluvou o úvere sa žalovaný zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 60 anuitných splátkach vo výške 2.174,- Kč, splatných vždy k 15. dni v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.11.2006 a posledná splátka bola splatná dne 15.11.2011. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 10,90% ročne s tým, že tento úrok bude hradený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý i začatý mesiac správy úveru žalobca žalovaným účtoval poplatok 60 Kč, ktorý bol splatný vždy k 15. dni v mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzatvorení Zmluvy o úvere. Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške 15 % p.a. v prípade nezaplatenia splátok včas. Súčasťou zmluvy sú VOP, ktoré je klient povinný dodržiavať a bol s nimi oboznámený a podpisom zmluvy s nimi súhlasí. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva napísaná v českom jazyku, podpísaná oboma účastníkmi v Prahe. Súčasťou zmluvy je poistenie úveru pre prípad smrti alebo invalidity a pracovnej neschopnosti. Zmluva obsahuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Zároveň bolo dojednané poistenie úveru na základe prihlášky zo dňa 10.10.2006, dohodnuté vo výške 110,-Kč mesačne počas trvania zmluvného vzťahu (od poskytnutia úveru do zaplatenia poslednej splátky).

Podľa čl. 9 OP je veriteľ oprávnený vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky ku dňu uvedenému v oznámení o zosplatnení, v prípade porušenia zmluvných podmienok, oi aj pre prípad omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky. Úročenie nesplateného úveru, poplatky podľa sadzobníka a úroky z omeškania vyplývajú z čl. 4 OP

Žalovaný čerpal poskytnutý úver dňa 10.10.2006.

K zosplatneniu celého dlhu došlo pre neplnenie zmluvných povinností žalovaného platiť splátky úveru riadne a včas ku dňu 15.4.2011.

Súd vyhodnotil Zmluvu o úvere vzhľadom na účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah a znenie zmluvy ovplyvniť či meniť (pevne stanovená forma zmluvy s označením uzavretia podľa § 497 Obch. zák. a pod.), ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-56 Občianskom zákonníku zavedené zákonom č. 107/2006 Sb., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 30.3.2006 a zaviedol do českého právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, podobne ako v Slovenskej republike za účelom vyvinutia úsilia na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Táto úprava českého aj nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska a Českej republiky do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala naše právne poriadky s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločností a EÚ. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu (splňa všetky podmienky, ktoré zmluvu určujú ako spotrebiteľskú) je treba aplikovať zákonné ustanovenie prijaté do Občianskeho zákonníka po 30.3.2006. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 65 OZ, rovnako ust. Zákona o spotrebiteľskom úvere. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka nielen na právne posúdenie vzniknutého právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. zák. ust. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka, , podľa ktorého zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona (myslí sa Občianskeho zákonníku) v neprospech spotrebiteľa. Takýto výklad je podľa

názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. 321/2001 Sb.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákoníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 30.3.2006 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákoníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní tejto zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaní vystupovala ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Česká republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Dlh žalovaného pozostáva z istiny úveru 19.803,49 Kč, úrokov k 17.7.2013 vo výške 5.413,86 Kč, úroku z omeškania k 17.7.2013 vo výške 3.834,63 Kč a poplatkov v sume 2.310,- Kč (upomienky a výzvy 300,- Kč, 500,- Kč, 500,- Kč, 500,- Kč + poistenie za 3 mesiace 330,- Kč a 180,- Kč poplatok za správu úveru za 3 mesiace). Pohľadávka činí sumu 22.113,49 Kč (19.803,49 Kč + 2.310,- Kč). Tieto sumy vyplývajú z predloženého výpisu z účtu.

Vzhľadom k charakteru zmluvného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského je nutné podrobiť zmluvné podmienky vyplývajúce zo zmluvy, či Obchodných podmienok v spojení so Sadzobníkom kontrole podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že v zmluve zakotvené poplatky za poskytnutie úveru a správu úveru (60,-Kč mesačne) vrátane poplatkov za výzvy a upomienky sú neprijateľnými zmluvnými dojednaniami a to s poukazom na skutočnosť, že zmluva, OP a Sadzobník bol vopred daný (resp. Sadzobník aj menený v priebehu trvania zmluvného vzťahu), naformulovaný a predtlačený žalobcom a nevyplýva z nich, aby ich mohol spotrebiteľ nejakým spôsobom vyjednať, resp.

ovplyvniť ich, naviac ich výška je podľa názoru neprimerane vysoká. Preto poplatky v sume 1.980,-Kč (3 x 500,- Kč + 300,-Kč + 180,- Kč) neboli žalobcovi priznané.

V zmysle judikatúry súdov v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, patria veriteľovi len úroky z úveru do dňa jeho splatnosti (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 190/2014, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98). Po splatnosti úveru mu patria len úroky z omeškania. Naviac úroky ako príslušenstvo pohľadávky možno priznať len z istiny úveru, nie z poplatkov či už vyčíslených úrokov, ktoré samé o sebe predstavujú príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Preto súd žalobcovi nepriznal žiadané úroky vo výške 10,90 % ročne z istiny od 18.7.2013 do zaplatenia pre ich neprípustnosť.

Výška istiny úveru a poistného a kapitalizovaných úrokov a úrokov z omeškania vyplýva z predložených výpisov z účtu.

Preto súd rozhodol o priznaní istiny vo výške 20.133,49 Kč predstavujúcu istinu z úveru vo výške 19.803,49 Kč a poistné v sume 330,-Kč, vyčíslených úrokov v sume 5.413,86 Kč, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 3.834,63 Kč vrátane zákonného úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 23.133,49 Kč od 18.7.2013 do zaplatenia. V tejto časti je podľa názoru súdu žaloba žalobcu dôvodná.

Vzhľadom k uvedenému súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.